Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Νὰ γενόμουνα πουλλάκι, | νά 'ρχωμαι πουρνὸ-πουρνὸ
σὲ τριανταφυλλιᾶς κλαράκι, | νὰ σοῦ γλυκοκιλαηδῶ
Α. Λασκαρᾶτ., ἔνθ' ἀν.

Ἔρμα πουλιά, τί 'πάθατε, ποῦ γλυκοκελαηδεῖτε
Σ. Περεσιάδ., Σκλάβ., 81.

Ἄ! ἔλα χαηδεμένη μου, 'ς τὸ ἴσιο μονοπάτι,
ὅπου 'ς τοῦ πεύκου τὸ κλαδὶ πουλλιὰ χοροπηδοῦνε
κι ὅλο προσμένουν τὴ βροχὴ καὶ γλυκοκελαηδοῦνε
Ι. Πολέμ., Χειμώνανθ., 199. Ἡ σημ. καὶ εἰς Ἐρωτόκρ. Β 541 (ἔκδ. Σ. Ξανθουδίδ.): «κι ὡσὰν πουλλάκι ὁντὲ βραχῇ καὶ χαμοκουκουβίσῃ... | κάτση ζιμμὸ 'ς ψηλὸ δεντρὸ καὶ γλυκοκιλαηδήσῃ». **β)** Μεταφ., ὁμιλῶ, ἐκφράζομαι μετὰ γλυκύτητος, ἐπιχαρίτως ἐνιαχ.: *Ποὺ ξεσπάει κάτι ἀπὸ τὸ σκληρὸ περιγέλασμα τοῦ 'Αριστοφάνη ποὺ γλυκοκελαηδάει, κάτι τι ποὺ δὲν ξέρω, γιατὶ μοῦ θυμίζει τ' «ὄνειρο τῆς καλοκαιρινῆς νυχτιᾶς» τοῦ Σαίξπηρ* Κ. Παλαμ., Γράμματ., 1.123. *Ὅλα τὰ χάδια τῆς μουσικῆς ποὺ παίζει καὶ γλυκοκελαηδᾷ 'ς τ' ἀφτιά του* Γ. Ψυχάρ., Ὄνειρ. Γιαννίρ., 225. **γ)** Ἐπὶ ρέοντος ὕδατος, κελαρίζω, ρέω ἠρέμως *Λεξ. Δημητρ.*: *Γλυκοκελάδαγε τὸ νερὸ 'ς τοῦ μύλου τὸν αὔλακα.*

γλυκοκερασιὰ ἡ, Πελοπν. (Μάν.) — Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 101 *γλυκοκερασὰ* Σάμ. (Κουμαδαρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *κ ε ρ α σ ι ά.*

Τὸ ὀπωροφόρον δένδρον Κέρασος ὁ γλυκύκαρπος (Cerasus dulcis) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Εἶχα 'να περιβολάκι, κ' εἶχα μέσα τσαμπουρνιὲς
κι ὅλο γλυκοκερασιὲς
Μ. Λελέκ., ἔνθ' ἀν.

γλυκοκερασίτσα ἡ, Πελοπν. (Λιγουρ.)

Ὑποκορ. ταῦ οὐσ. *γ λ υ κ ο κ ε ρ α σ ι ά.*

Γ λ υ κ ο κ ε ρ α σ ι ά, τὸ ὁπ. βλ., μὲ ἔννοιαν θωπευτικήν: Ἄσμ.

Κάτω 'ς τὸ γιαλὸ 'ς τ' αὐλάκι | εἶχα 'να περιβολάκι
καὶ τὸ εἶχα λειμονίτσες, | ὅλο γλυκοκερασίτσες.

γλυκοκέρασμα ἐνιαχ. *γλυκοτσέρασμα* Πελοπν. (Ξεχώρ.) Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ υ κ ο κ ε ρ ν ῶ.*

Κ έ ρ α σ μ α μετ' εὐχαριστήσεως προσφερόμενον ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἀπὰ 'ς τὸ γλυκοτσέρασμα τσαὶ 'ς τὸ καλὸ τραγούδι,
ἐτράντραξε τὸ χέρι της τσ' ἔπεσε τὸ ποτήρι.

γλυκοκέρασο τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *κ ε ρ ά σ ι.*

Ὁ καρπὸς τῆς *γ λ υ κ ο κ ε ρ α σ ι ᾶ ς.*

γλυκοκέρατο τό, ἐνιαχ. *κλυτσέρατο* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *κ έ ρ α τ ο.* Ὁ τύπ. *κ λ υ τ σ έ ρ α τ ο* δι' ἀνομοίωσιν.

Ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου Κερατέα ἡ ἔλλοβος (Ceratonia siliqua). Συνών. *ξ υ λ ο κ έ ρ α τ ο, ξ υ λ ο τ σ έ ρ α τ ο, τ σ ε ρ ά τ σ ι, χ α ρ ο ύ π ι.*

γλυκοκέρης ἐπίθ. ἐνιαχ. Θηλ. *γλυκοκέρα* Δ. Κρήτ. Οὐδ. *γλυκοκέρικο* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *κ έ ρ α ς.* Τὸ β' συνθ. ἀμαρτ. ὡς ἁπλοῦν.

Ἐπὶ ζώου, τὸ ἔχον εὔθραυστα κέρατα ἔνθ' ἀν.: *Γλυκοκέρικο βόδι* Κρήτ.

γλυκοκέρινος ἐπίθ. Π. Βλαστ., Κριτικ. ταξίδ., 73.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ *κ έ ρ ι ν ο ς.*

Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ κηρίου εἰς ἀπαλὴν ἀπόχρωσιν: *'Σ τὸ μελισσί, τὸ γλυκοκέρινο πρόσωπό σου φέγγουνε τὰ ἀληθινά σου μάτια.*

γλυκοκερνῶ Ἤπ. (Πρέβ.) Πόντ. ('Ινέπ.) *γλυκοτσερνάω* Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γ λ υ κ ὰ* καὶ τοῦ ρ. *κ ε ρ ν ῶ.*

Κερνῶ, ἤτοι προσφέρω ποτόν, κατὰ τρόπον προκαλοῦντα εὐχαρίστησιν ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἔχουν τὴ Ρίνα 'ς τὸ πλευρὸ καὶ τοὺς γλυκοκερνάει
Πρέβ.

Ἐφὲς ἤμουν 'ς σῆς μάννας μου, προψὲς 'ς σῆς ἀδελφῆς μου
κι ἀπόψε μετὰ σένανε νὰ γλυκοκερναστοῦμε
'Ινέπ.

γλυκοκίτρινος ἐπίθ. Θρᾴκ. (Νιχωρ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ *κ ί τ ρ ι ν ο ς.*

Ὁ ἔχων ἀπαλόν, γλυκὺ κίτρινον χρῶμα: Ἄσμ.

Μόν' ἡ ἀγάπη μ' ἡ γλυκειά, | ἡ γλυκοκίτριν' λεμονιὰ
ψιλὴ γραφὴ μὲ στέλνει.

γλυκοκιτρομηλιὰ ἡ, ἐνιαχ. *γλυκοτσιτρομηλιὰ* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ κ ὸ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *κ ι τ ρ ο μ η λ ι ά.*

Τὸ δένδρον Νεραντζέα ἡ γλυκύκαρπος (Citrus vulgaris dulcis) τῆς οἰκογ. τῶν Ἐσπεριδοειδῶν (Aurantiaceae).

γλυκοκοιμησιάρης ὁ, Πελοπν. (Μάν.) — Ἐκθ. Πρακτ. Φιλοσ. Σχολ. (1918), σ. 46 *γλυκοκιουμησιάρης* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *γ λ υ κ ο κ ο ι μ ή σ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ά ρ η ς.*

Ὁ προκαλῶν γλυκύν, εὐχάριστον ὕπνον ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Μπῆκ' ὁ Μάης κι ὁ θεριστὴς κι ὁ γλυκοκοιμησιάρης
κι ἀποκοιμήθ' ὁ πιστικὸς ἀπάνου 'ς τὸ ραβδί του
Μάν.

Ὁ Μάρτης ὁ γλυκὸς κι ὁ γλυκοκιουμισιάρης
αὐτόθ.

γλυκοκοιμίζω πολλαχ. καὶ Πόντ.('Ινέπ.) *γλυκουκ'μίζου* Στερελλ.(Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) *γλυκοτσοιμίζω* Μύκ. *γλυκοκοιμῶ* Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. *γλυκοκοιμάω* Λεξ. Πρω. Δημητρ. Μέσ. *γλυκοκοιμᾶμαι* πολλαχ. *γλυκοκοιμοῦμαι* ἐνιαχ. *γλυκουκοιμοῦμι* Θρᾴκ. (Αἶν.) Στερελλ. (Φθιῶτ.) *γλυκουκ'μῶμι* Εὔβ. ('Αγία "Ανν.) *γλυκοτσοιμοῦμαι* Κύπρ. Προστ. ἀορ. *γλυκοκοιμέθου* Πόντ. ('Ινέπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γ λ υ κ ὰ* καὶ τοῦ ρ. *κ ο ι μ ί ζ ω.* Ὁ τύπ. *γ λ υ κ ο κ ο ι μ ο ῦ μ α ι* καὶ εἰς Σομ.

Ἐνεργ., ἀποκοιμίζω τινὰ κατὰ τρόπον ἥπιον, εὐχάριστον καὶ μέσ., κοιμοῦμαι *γ λ υ κ ά*, εὐχαρίστως πολλαχ. καὶ Πόντ. ('Ινέπ.): *Ὅσο γιὰ νὰ γλυκοκοιμᾶται, θὰ φροντίσω κ' ἐγὼ* Δ. Καμπούρογλ., Ἀθηναϊκ. διηγήμ., 253. *Ἡ τιμὴ ποὺ θὰ ἔρθῃ 'ς τὸ σπίτι μου... Θὰ τὴν παρηγορῇ τὴν ἡμέρα*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ